

გამოცემის 48-ე წელი ფასი 20 კპ.

საქსი

№ 9 (1355) მ ა ი ს ი 1971

ნიკოლოზ მუსხელიშვილი

მოვიღრე მუხლა შენ წინა, დიდი ნიკოლოზ ბატონო — ქართული მთავრობის პრეზიდენტ-მმართველის იერს აუყვანე სახელი მგებლიანე ხარისში! — თუკი ეს თეორემა, მე დავამტკიცებ ხალხისათ.

ირაკლი აბაშიძე

ვეფრიცავე შენ წინა — ოქროს ზოდიად ჩამოსქრულს და სინათლასანს.
„ირაკლია“ — ვითაზე შოთას, შოთა იტყვის: „ირაკლია“
შენი ღვწილი საარაკო, სატყვიროლი, საირაკლო, დაე, საუკუნეებში მისი სხვივითი პირეკლის! შენს სიმაღლეს ენღობა და ერი კრძალვით გესალმება... ვიცი-პრეზიდენტობის ეპოს არ დავიწყებს ლექსმან ლეკა!

კონსტანტინე გამსახურდია

ჩვენი პროზის დედაბოძი, დიდოსტანი, კონსტანტინე! გლოცავს ერი — შენი დიდხანს კარგად ყოფნის მოწოდანე! გავფენ წვიანა სეკრეტოვებს — აეთანდოსს ლოცვისთანას, გვადამყურებ საქართველოს მკვ კოლხური კომუნადან. შენ რომ სიტყვეთ მოიტყვი, ავანთო და გვაგაბარე, საბჭოთური „ლუნახოლით“ იტაცებენ ახლა მთავარს.

ბრიგოლე აბაშიძე

უპირველესსა მდივანსა ჩვენი მშენებელი კავშირის უსაქართველოს არ უნდა არც ანტი დიდი და არც ძლი. პოეტო, პრეზიდენტი, დამატურევი და მთავრებელი... კაცი — დემოკრატია მართალი, ახლ მუხავითი ნათელი. გულბოლი გრიგლისთანა ახლა კოტანი დადიან. რაკი შეგვიპირდა, დავიწყებს კარგ რომანს „ეოტნი და დიანს“.

ბრუნო ოგოლაძე

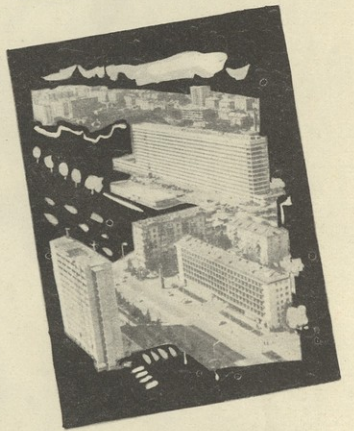
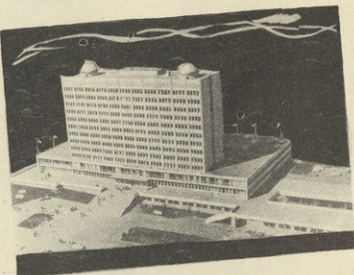
„თბილისიანობის“ სამართავლოს გვიარგამყვან-თა მრავალნი, სოციალისტური შრომის გმირი, თუ ვასა, თუ არა აკვანდა, ახა, ისე როგორ ვაღუბს? მივსაქვე მლოდებს ბურღებს, ბრიგადიერი ობოლია ძე, მას სახელი და დიდება ვაქვარებმა შრომამ მისცა. ჩვენ მტკბოლი რომ ვიმგავართო, იმისათვის ვითარის მიწას!

ფიციბერი ბალაშვილი

პარტიის სიღნაღს რაიონის პირველი მდივანი, სსრკ უმაღლესი საბჭოს დამატური ზეცის კარს აღებს სიღნაღ... ახა, მის აუგს ვინ იტყვის? დოვლის ახვეებს, არა აქვს პურის და ღვინის ლობიო... დღედაღამ ხალხში ტრიალებს და ვეღარ იცის... მილისთვის — სოციალისტური შრომისთვის თავდადებული დამატური!

გივი ფთლიძე

მხარბაძის რაიონის სოფელ ნავანებს ღვინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, სოციალისტური შრომის გმირი გლოცავ შრომისდებელებით: ვაშა, ვაშა და დიდება შენ ახვებ და შენ იცი, საქართველოს რაკ სკიორებმა ხომ ხარ საყოფიერებო შრომის ნაილი პროფესორი? — სულ ხე წაშლი განსხვავებას ჭალაქსა და სოფელს შორის!

ჯანსუღ ჩარბაძიანი

სახელმწიფოთმედი ლექსითა, „ციცხროთ“ და სიტყვა-პარაფრაზი — მართლაც ვეფხვივით იბრტვის და იმარჯვებს ჩვენი სულ ასე ვაქვარებო და გამარჯვებებით იარისი მხელა, წარმოღვივო „ციცხროთ“ უარსკვანიო.

მუხრან მახარაძე

ვეფხვი მუხრანს ახოვანს — მთავარ რედაქტორს „ლოცას“, პოეტს და ვაქვარეს უბაღლის — მსგავსი შოთას, ავთანდილისა, დე, დედადენის ნათელი ასე ეფინის „დილაში“, ვესუფრებს ბედნიერებას მისი უტრახაველის ტრახაით.

ანდრია ბალაშვილი

ჰანგთა მისთა მზე ვანათებს, — გინდა წვიმდეს, გინდა დოვლდეს... საქართველოს ანდამტკი აღამატებს, ატკბობს ხორბებს, ეტყვის კომპოზიტორებსა — „ჩემდა რჩევადა ესა გმირდით: მუშა უნდა მუშავობდეს, მუსიკოსი მუსიკობდეს!“

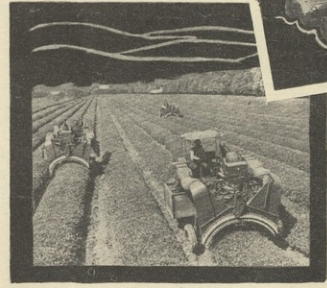
ბალაბტიონი

ემოპლიური ჩეპო მინაძი

ქვეყნის მეტის მწით ავგება საგანია ჩვენი ზრუნვის, ჩვენ შევეძლით დავსება ჩვენი მღაფერი საუკუნის.

გაგაიერი სეფდის მგერელი გზათა სიფრც და საზღვარი. გადავლახებთ დამე ბნელი და ბურუსი ყოველგვარი.

მშობლიური ჩემო მიწავ, შენს საყვარელ სახეს ვუყვი, გიცავდი და გიცავ მარად, გიცავდი და ახლაც დავიცავ!

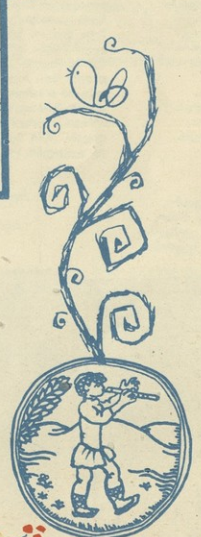
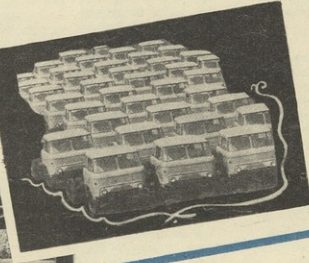
ელეუზა მაღრაძე

ბრწყინვალე არის ანათობი, უფრო და უფრო ბრწყინდები. ჩემგან ელგუჯა მაღრაძეს რა კომპოზიტორი სჭირდება? თუ საქართველო ირისთვის, ტიტანებს შევიღებმა... დღეს ლიტერატორებს ველოცავ, ვესურვებ ახალ დიდებას!

ნიკოლოზ მახარაძე

წითელწყაროს რაიონის სოფელ ზემო მანანანის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, სოციალისტური შრომის გმირი ორდენებალ და მედლებალ მკერდზე გიბრწყინავს შუე ასი. შელხარ თავმჯდომარეთა სანატრიო საბაში, დღე შრომით დამკრძელებში, საფენი ტრუმს გრიალოში, დე, კვლავაც გაღვივდინის მამული მამაიაშვილს!

ჯანუ ბოლქვაძე

საქმიანობა

შორბა № 50

1. საქართველო, ვაშის სახეობა — საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის
2. დამატების შედეგად და რიცხვი — 1921 წლის 25 თებერვალი.
3. დამატების ადგილი — ვაკისათა.
4. სოციალისტური წარმოშობა — მუშაკრავლელური.
5. საქართველო მდგომარეობა უკვეთის რომ არ შეიძლება, ისეთი.
6. პარტიულობა — სკავ წევრი.
7. განათლება — უმაღლესი.
8. სასწავლებლის დასახელება და მისი ადგილმდებარეობა — მსოფლიოს ყველა უნივერსიტეტი და აკადემია.
9. რა საქმიანობა მიიღო სასწავლებლის დამატების შემდეგ — კომუნისტის მშენებელი.
10. რომელი უცხო ენები და საბჭოთა კავშირის ხალხთა ენები იცის — მსოფლიოს ყველა ენა.
11. სამეცნიერო ხარისხი. სამეცნიერო წოდება — 50 აკადემიკოსი, 56 აკადემიკოსი წევრი, კორესპონდენტი, 1000-მდე მეცნიერებათა დოქტორი, 5000-მდე მეცნიერებათა კანდიდატი.
12. სამუშაო, რომელსაც ასრულებს შრომითი საქმიანობის დაწყების შემდეგ (უმაღლესი და საშუალო სტატუსის სასწავლებელი სწავლის, სამედიცინო სამსახურში, პარტისანული რაზმებში მონაწილეობისა და შთავსებითი მუშაობის ჩათვლით) — სოფლურების კავრის მუშა, საყოფიერებო მშენებლობის მონაწილე, ეკონომიკური მკვლევის კოლმეურნეობის, ინსტრუქტორისათვის და ელექტროფიკაციის სახელმწიფო გეგმების განხორციელებაში, ვიზილი სამხედრო სამსახურს, ვიზილი სამხედრო პარტიულ რაზმებში.
13. იყო თუ არა სასწავლებლის შემოქმედელი მშენებელი მსოფლიო კავშირის ჩათვლით ჩათვალი — მსოფლიო კავშირის ჩათვალი და ღვინის, ბრწყინის მიწეუბებში, სპორტიო, სილერითა და ეკვეით.
14. მთავრობის რა ჯილდოები აქვს — ლენინის ორი ორდენი.
15. ჰყავს თუ არა ნათესავები სასწავლებარებში — მთელი პროგრესული კავშირისათვის.
16. რა საქმიანობას ეწეოდა ექიმობის რეგულაციამდე — დიდი ლენინის ბრძოლა ვიბრბოლი ოქტომბრის რევოლუციისათვის.
17. სამხედრო ვალდებულება — მზად დამკრძელებულია — მზად ვარ შრომისა და თავდაცვისათვის.
18. შეესბის თარიღი — 1971 წლის მაისი.
19. ხელის მწერია: საქართველოს სსრ.

საქრებულო

(მეშვიდობითი პიესა)

მთებო — მთებს გადავრბინდო, ზღვებს ჩაწვდო ვაზებო, მამა-პაპაბო ფარ-მამაბო, შოთას უცვდავო აზრებო, ზეგრებო, ბაღებო, ვანებო, მერცხლის ფრთით მიმსაბუნლო, ცაფარებო, ხმელეთურმუხტო, დედაო მიწავ, ქართული! ორმოცდაათი წელსა ხარ, ასაკს არ გითვლით ოდესმან, იმ ძველ წლებს ივითორ ჩვენ გაკლებით მარტოდუნ უალკოვლო მანდილოსანების ფორფიდან. შენი მზარდი დაბრბო თებერჯლის თვიდან იწყება, მაშინ შემოიკრა ძღვევის ზარს შენი ცხოვრების მრცხველმა. იმ დღიდან გაიგაფხუვლდა, სიციხისფერ ჩანწედი ფესვაბედა, უპასუნი ფეხი აიღებ, ანაღლით ინერგებებამე. ოცდამეხრის წლებსა გაბეჯა მშის და ვარსებო სურნელში, ედგების ბადავ გაბეჯა ნახევარ საუკუნეში. ვამაფობი განახლებული შენი სოფელი თუ ქალაქი, ვამაფობი შენი დიდებითი, შენი ხვაივით და ბარაქით. ვამაფობი შენი მძლეოა მძლე ინფუსტრული პროფელი, ვამაფობი ქართულ ელმავლით, ქართული ავტომობლით, ვამაფობი ქართულ ფოლადით, შენი ქართული ფეხითი, ვამაფობი შენი ბაღანის ყველა ყლორით და დროით. რა გინდა, რომ არ ხარობდეს ან შენი მადლიან მიწაზე, ხანდახან სოკოვ ამოიღს საბაღში, ნაწევიმარ ფიფარზე, რომელი ერთი ვაზებო, ფეხობი რომელ საფეხზე რა შედგება შენი ფერის — ოქროს მუდლებსა აკავლერს? გრეთმფით შენოიარა მსოფელი დედაუბადაცა, ხსენი მოედნის პრობლმა სულ ნადავრუგადე აქცია. რომელ ღვინო გაუზღებს, სადაა მისი ბადალი,

მან შეასწავლა ბევრ ჩვენგანს დრობლივნი, ფრენი, ბაღდალი... მისი ბრუნვა და ტრიალივნი მე დღითი გასწივინდა, ჯარღანო ბრუნო რად მიწდა, ჩემს თავზე გამომივინა. დღეს ქართულ ჩანის არ სვამს, ვის არ იზიდავს ხარისხით, განსაკუთრებით შოფრები შედევიდან „ხალისით“.

შენი სიკეთის მუფერავებს, გპილო სასწული რილი, სიციხისფერი ალქაირი და საწმომლის ოქროს ფრინა. ჩანსაც ქვეყნის წინსვლაში თავის წინა და დონე აქვს, დიდება ქართულ სამელებს — ჩანს, ღვინოს და კონიას! დიდება, ჩემი სამშობლოვ, ჩემი სიკეთის მუფერავებს, შენი ხელოვნების, კულტურა — მოგაგაგებს და ედგაფებს. მუფერობას, მუფერობას, რითაც ზეგრებზე ახდები. გათავდა ის დრო, როდისაც შენი ცოდნას ვერად ამხედლი. კას ვეღარ ნახავ უფინურს მშობს ქართულ კერავს, დღეს ღვეტ ოჯახში ცოლ-ქმარი ჩხუბობს უფიფრო ვანზე. სად ადარ მისწვდა ჩვენი ხმა, შენი ვრთით და საფითა, შენი ხელოვნებას — უბაღლოს სად არ ხედვინან ვაშითა, სად არ გაისმის დღევანეთი შენი მუსიკა-კარავის, სად არ იცნობენ სუნიშელს — ქართველ მიღლები მკალას. სად მოკლებია მის ახსანშელს ადავადეული მწახელი, შორს გაიგანას, გასკორინენს შენი დიდების საბელო. დიდება ჩემი სამშობლოვ, შენი მომადლის კარიბებს, დიდება შენს ხალხს, ვამრჯე ხალხს ვინც ამ სიბარელს განიშებს, დიდება შენი სიციხის ნერვებს, კვირდებს და თავთავებს, დიდება შენი ზეიმის და უცვდავების სათავის!

I ომეხმეობა

სოფელი სანიორი, 1931 წ., 21 თებერვალი.

სანაგარნიო კრებას მუხის ჯეშს. კოლმეურნეობის თავმჯდომარე: ხალხსო! ხო თქვენი თვალ-წარბითა გეღაბით, რა წინ-წინ მიდის სოფელი? წლებუ 50 სული ღოჭი გაგზარდევითა, 1000 ნიტრა ღვინო დავერეგებებო კრება და კობჯავდება აი, ე სოფელი ჩვენი სოფელი კოლმეურნეობა მაღიამალ ზემით მიდის, ნეშოქვეთებ გეგანაზეთ ჩვენიც გეგნება, მამა!

III ომეხმეობა

მოსკოვი, 1970 წ. კოლმეურნეობა საეკონომიკო ურთილობა.

კოლმეურნეობის თავმჯდომარე: Товарищи! я представитель грузинского села. Наша республика и представители государства на нас село борются за выполнение государственного плана. Растет и хорошоше наше село. Почти у каждого сельского труженика есть Большой дом и собственная автомашинна...

IV ომეხმეობა

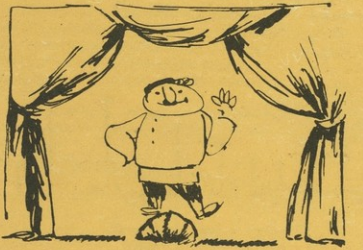
სოფ. სანიორი — ნიუ-იორკი, 1971 წ. ნიუ-იორკის აეროპორტი.

ამერიკელი უფრანლისტი: თუო ქინთი დე იუ ქამ ფრომ? (რომელი ქვეყნიდან ხართ?). კოლმეურნეობის თავმჯდომარე: აიემ ფრომ ჯორჯია. (მე ვარ საქართველდანი). ამერიკელი უფრანლისტი: ვეა დე იუ უემ? (სად მუშაობთ?). კოლმეურნეობის თავმჯდომარე: აი უემ იმ ე კოლმე-თიფ დამ (მე მუშაობ კოლმეურნეობაში).

II ომეხმეობა

სოფელი სანიორი, 1961 წ., 21 თებერვალი.

სანაგარნიო კრებას სოფლის ხუთასადელიან კლუბში. კოლმეურნეობის თავმჯდომარე: ამხანაგებო! ვამარჯვა სოცილობაში. ჩვენმა სოფელმა, ბოლო ხუთწელში, დღე წარმატებებს მიაღწია. წინა ხუთწელში ჩვენმა კოლმეურნეობამ გამოზარდა 7000 გოჭი, ჩემს ენახებში მოკვირდეთ 10.000 ტონა ყურქენი. ამოღდა მადეირალური კელტურის ღონე, გვაქვს ორი საშუალო სკოლა, საავადყოფო, სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმი, ახლა ვამრჯე გულებს ეზოში დიანახათი საკუთარი იტრომანქანებს, მოტოციკლებებს...

საქრებულო მიმართავს

...შენი ჭირიბე, გუთანი, გათლილი წიხინდა ხისაო, შენ ჭეშევე პურსა ცოცხალსა, დამბარბავი ხარ მკვდრობაო.

...მე ვინ მომადლის საწყალსა გულებს ვისწვლი ანაბი, დეჯედ და წუთნი ვითობი, გიგეო ქვეყნის ამავეო.

...საწყალსა გაცხა ვინ მისცემს აღებს ღამეს ღვინოსა, ჭიდი ჭამის და წაილი სვას, დაწვეს და დიდობისა.

...სად დავკარგებ დედაო, სადა ხარ, გულარ ჭხედავო, ხამი ღამეა, მშვიტი ვითიბება. ზღვრულაო.

წარსულის სურათები

საინაბილეთოდ გამოცემლობა „მერანი“ გამოსცემს სსრ დამსახურებული მხატვრის — ნოდარ მაღალაშვილის ალბომს „წარსულის სურათები“, რომელიც შექმნილია ქართული ხალხური მოგზიის მოტივებზე და ასახავს ჩვენს ერის სოციალურ ყოფას წარსულში. ვაჭყვენებთ რამდენიმე ნახატს აღნიშნული ალბომიდან.

ჩვენი დაბადების დღე

გამწარმბული კაცი დაბადების დღეს რომ იწყებოდა, ბევრი მინახავს, მაგრამ დაბადების დღე რომ არ ჰქონოდა, არაფერს ვერხვებდით.

ნუ გაიკვირებთ და, არსებობს ისეთი ადამიანიც, რომელსაც საკუთარი დაბადების დღის დაწყება ენატრება, მაგრამ არ იცის, რა დღეს დაიბადა და რა ქნას?! რაღა დაგიმალათ და, მე გახლავართ, რომ არ გამაჩნია არც დაბადების წელი, არც თვე და არც დღე...

ამიტომ გადავწყვიტე, თვითონ აღმოვჩინო ჩემი დაბადების თარიღები, ვიდრე მათი დადგენისათვის ვინმე ხარისხს დაიცავდეს და, დამცველიც და დასაცავიც თითოთ საჩვენებლები გახდებოდეთ.

არ გაინტერესებთ, თვითონ მე როდის გავიგე ჩემი დაბადება?

მხოლოდ მაშინ, როცა ცხონებულ ბებიაჩემს სკოლაში ჩემი მიბარება მოაფიქრდა და არ აღმომაჩნდა დაბადების მოწმობა, ე. ი. მეტრიკა.

სკოლის დირექტორმა, როგორც მოსალოდნელი იყო, უარი გვითხრა მიღებაზე, მაგრამ ვინ მოეშვა. ბებიაჩემი პირში შეაფრინდა: ამ ხნის ქალი ვარ და, მეტრიკის სახელი პირველად მესმის, ვის ატყუებთ თქვენო!

ამაში ქე იყო მართალი: როცა ბებიაჩემი დაიბადა, მაშინ მეტრიკობა არ იყო.

რომ ველარ მოგვიშორა, დირექტორი მეცა ყბებში და გასაყიდი ცხენივით დამაკრეჭია კბილები, თან კბილებიდან გამოსცრა:

— ხალხი არა ხართ? როგორ მივხვდეთ, რა ხნისაა, ეს ოჯახქორი!

რა მეცინებოდა, მაგრამ ძლივს შევიკავე სიცილი. დავდუნე თავი და სახლისკენ მოვუსვი.

სად წავსულიყავი, ვისთვის მეკითხა, რა მექნა?

ბებიაჩემის გარდა ჩემს ბარობაზე არაფერს ვაჩვენებდა. მას აღარც თვალისჩინი ჰქონდა და აღარც ყურთასმენა. თხას მოსაწველად ოთახში თუ შევუყვანდი, თორემ ეზოში ხეზე მიბმულსაც ვერ აგნებდა. მესხიერებას ნულა იკითხავთ: თუ არ შევახსენებდი, ლუკმის გადაყლაპვა ავიწყდებოდა საცოდავს.

ასეთ დღეში მყოფს ჩემი დაბადება ემახსოვრებოდა?

რომელ ბებიას სძულს თავისი შვილიშვილი, მაგრამ მე განსაკუთრებით ვუყვარდი. ალბათ, მისი ლოცვადგინებით მიდგას დღესაც სული, თორემ რაც მე ფათერაკს გადავყრივარ, როგორ ვარ ცოცხალი! ერთხელ დენმა კინაღამ გამაფშეკია ფეხები, მეორედ ძაღლმა კურტუმო გამომბღღვანა და ცოფის საწინააღმდეგო ორმოცი ნემსისაგან ბროწეულის საწურივითა ვარ დასვრეტილი. მესამედ, გინდ დაიჯერეთ, გინდ არა, ლიანდა-

გებშუა ფეხი დამიცდა და საბარგო მატარებლის მთლიანმა შემადგენლობამ თავზე გადამიარა.

ასე გამოტირებული სიცოცხლე ღირს?

მაგრამ სული მწარეა...

მერე იყო და, რა ჯორკიდებული საწყალ ბებიაჩემს ჰქონდა, უზრუნველი რომ ვყოლოდი. ოჯახის ერთადერთი იმედი სანახევროდ გამშრალი თხა იყო. სარჩენად არ ღირდა, მაგრამ მშვიერ-მწყურვალ მის მწყემსობაზე ვაყოლებდი გულს. რამდენჯერ მეზობლის ბიჭისთვის კარაქიანი თითები გამეტლივოს, იმდენი სიხარული მე.

ერთი სიტყვით, ძალით ვარ მოსული ამ ქვეყანაზე.

ჩემი ბედის კაცს უმეტრიკობა უნდოდა კიდევ?

სად არ ვიარე, ვისთან არ ვიწოწილავ და, ბოლოს, მირჩიეს, მეშოვა სამი ისეთი მოწმე, რომლებიც ჩემი დაბადების თარიღებს დაადგენდნენ.

მეზობლობაში მართლაც აღმოჩნდნენ ღვთისნიერი ადამიანები. აღმოჩნდნენ, მაგრამ, ვაი, ამ აღმოჩენას. ვერაფრით შეთანხმდნენ:

ერთი ამბობდა, 1918 წელშია დაბადებულიო, მეორე ამტკიცებდა, 1919-შიო, მესამე თავს იკლავდა, 1920-შიო...

ბოლოს ისე წავიდა საქმე, რომ ამ სამი თარიღიდან მე უნდა ამომერჩია ერთ-ერთი და თვითონ დამიმოწმებდნენ. ნამეტან ცუდ დღეში ჩავვარდი: ერთის აზრი გამეზიარებინა, მეორეს ეწყინებოდა, მეორეს დავთანხმებოდი, მესამესთვის რაღა მეთქვა!

არადა, ცალ-ცალკე სამივე მაყვედრიდა, შენი დაბადება ხუთი თითივით მახსოვს.

დიდი ფიქრის შემდეგ გადავწყვიტე, არცერთისთვის არ მეწყენიებია და უარი ვთქვი მათ წინადადებებზე.

არ იკითხავთ, რატომ?

აი, რატომ:

ასარჩევად თუ მექნებოდა საქმე, რა სიკეთე მათი დასახლებული წლებიდან მახსოვდა, რომ ვერ შევლეოდი, ავირჩევდი ისეთ წელიწადს, რომლის შემდეგ დაიწყო ჩემი ცხოვრების ნათელი გზა...

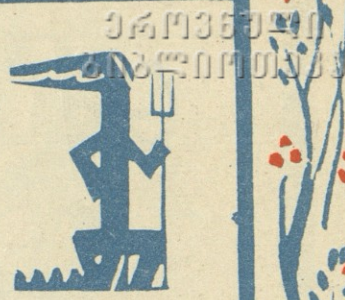
ეს წელი ყველა ქართველისათვის საყვარელი 1921 წელია!

რაკი მელირსა და, დაბადების წელი დავიდგინე: თვესა და რიცხვზე ბევრი აღარ მიფიქრია:

ეს თვეც და რიცხვიც 25 თებერვალია!

ასე დავიბადე ერთი პაწია ქართველი დიდი საქართველოს დაბადების დღეს — 1921 წლის 25 თებერვალს...

გურამ კლდიაშვილი

მთავარი რედაქტორი ნოდარ ლუგავაძე

სარედაქციო კოლეგია:

წ. გოლჭვაძე (პ/მზ. მდივანი), ს. კლდიაშვილი, ნ. მალაზონია, ბ. ნიუნიაანიძე (მთავ. რედ. მოადგილე), ნ. ზველიძე, ო. ჭილიძე.

საბირისა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“.

თბილისი, რუსთაველი, პროსპექტი № 42.

Тбилиси, Сатирико-юмористический журнал «Нiangи». ტელ. რედაქტორის 99-76-69, რედ. მოადგილის 93-49-32.

საერთო განყოფილების 93-10-78.

საბ. კვ ცვ-ის გამომცემლობა. ИЗДАТЕЛЬСТВО ЦК КП ГРУЗИИ.

გადაცემა ასაწყობად 12/IV-71 წ.

ხელმოწერილია დასაბეჭდად 5/V-71 წ.

ჭაღალდის ზომა 70x108 1/8.

ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცელი 1, საბარგოცხვო-საბარგოცხვო მთავარი 1,4.

საბ. კვ ცვ-ის გამომცემლობის სტამბა, თბილისი, ლენინის ქ. № 14.

ТИПОГРАФИЯ ИЗД-ВА ЦК КП ГРУЗИИ ТБИЛИСИ, УЛ. ЛЕНИНА № 14

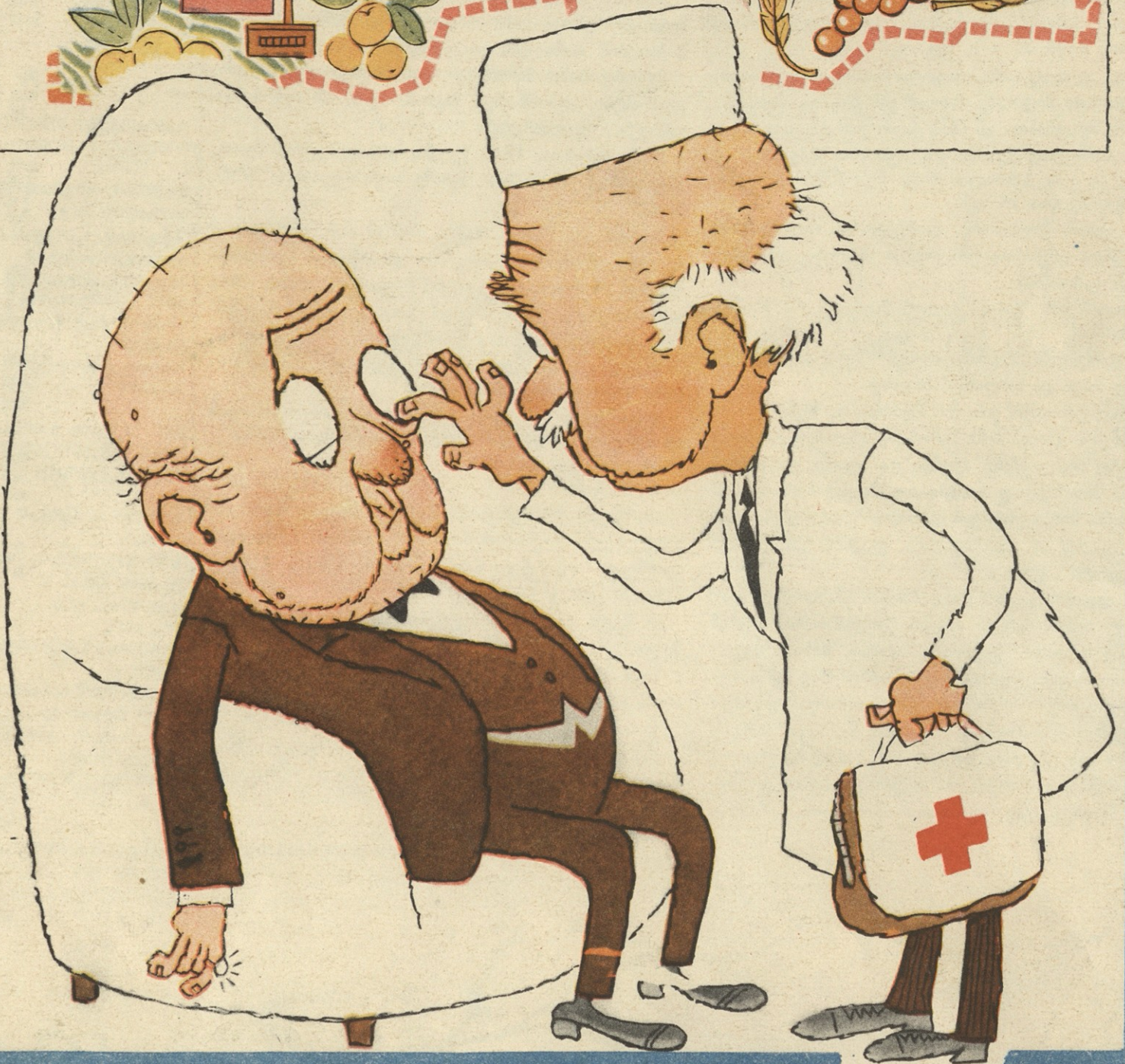
შეკვ. № 1431. შე № 02026. ტირაჟი 131.080.

GEORGIA. ECONOMIC MAP

11
1971

— რამდენჯერ გავაფრთხილეთ, მისტერ, რომ
საქართველოს რუკას ნუ უყურებთ, თორემ თვა-
ლები დაგეფსებათ-მეთქი!